

พระราชบัญญัติ

ขยายกำหนดเวลาหยุดในตำแหน่งของสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร พุทธศักราช 2487

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ 1 สิงหาคม พุทธศักราช 2487)

เบ็ตรี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 4 ตุลาคม พุทธศักราช 2487

เป็นปีที่ 11 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 63 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 10 ตุลาคม 2487

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า เนื่องจากพิธีการนี้
ปัจจุบันกระทบถึงนโยบายทั้งภายในและภายนอกอย่างสำคัญ
ทำให้เป็นการไม่สะดวกที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร สมควรมหาชนกำหนดเวลาหยุดในตำแหน่งของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรออกไปอีก

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
ขยายกำหนดเวลาหยุดในตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร พุทธศักราช 2487"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งดำรงตำแหน่ง
หยุดในปัจจุบันนี้ ให้คงหยุดในตำแหน่งต่อไปอีกไม่เกินสองปี

10 ตุลาคม 2487   ราชกิจจานุเบกษา   เล่ม 61 ตอนที่ 63

นับตั้งแต่วันที่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของคนที่ถึง
วาระสิ้นสุดลง ทั้งนี้พยายได้บังคับเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา 18 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ควง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี